

og må i overensstemmelse med stk. 1 ske ved en dyrlæge og under bedøvning.

Forsåvidt angår kupering af hunde indeholder den svenske lov et ubetinget forbud mod ørekupering, medens halekupering er tilladt, dog således at indgrebet, såfremt dyret er mere end 2 måneder gammelt, skal udføres af en dyrlæge. Den norske lov hjemler fastsættelse af regler om kupering af hale og ører på andre dyr end heste ved kgl. anordning. Kupering af hale og ører på hunde må siges udelukkende at tjene æstetiske og modebestemte formål, hvorfor et forbud ikke vil komme i konflikt med betydeligere økonomiske interesser, men medens halekuperingen rigtigt udført på ganske små hundehvalpe ikke medfører alvorlig smerte eller varige gener, er ørekupering et væsentlig smertefuldere indgreb, der tillige ofte er forbundet med en ret langvarig efterbehandling, og som uden kyndigt tilsyn let kompliceres ved tilstødende lidelser. Man har derfor anset det for rettest i lighed med den svenske lov at foreslå et ubetinget forbud mod ørekupe- ring, hvorimod man har fundet det forsvarligt vedblivende at tillade halekupering af spæde hundehvalpe under forudsætning af, at indgrebet foretages af en dyrlæge.

2. Tilsyn med lovens overholdelse m. v.

Medens dyreværnsloven af 1916 alene hjemlede straf for uforsvarlig behandling af dyr, har man af hensyn til den effektive håndhævelse af loven fundet det hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel for andre tvangsmidler til sikring af tilfredsstillende pleje af forsømte eller mishandlede dyr. Der er derfor i forslaget § 14 optaget en bestemmelse om, at politiet under daglige bøder kan give ejeren eller den, hvem for sorgen for dyret påhviler, dertil sigtende pålæg; spørgsmålet om pålægets retsmæssighed kan indbringes for domstolene; eventuelt kan politiet i tilfælde af fortsat underernæring eller mishandling af dyret fjerne dette og for ejerens regning anbringe det andetsteds eller lade det affive. Tilsvarende bestemmelser findes i de norske og svenske love.

Bestemmelsen i forslaget § 15 angående affivning af tilskadekomne eller syge dyr svarer i det væsentlige til reglerne i dyreværnslovens § 4.

I denne forbindelse må tillige nævnes bestemmelsen i forslaget § 17, hvorefter erhvervsmæssig handel med dyr — bortset fra heste, kvæg, svin, får, geder, kaniner, pelsdyr og fjerkræ — fra butik eller andet fast forretningssted fremtidig betinges af politiets tilladelse, der til enhver tid kan tilbagekaldes, såfremt den handlende straffes

for overtrædelse af dyreværnsloven, eller såfremt dyrene ikke passes og plejes forsvarligt.

3. Administrative forskrifter.

I henhold til forslaget § 23 opretholdes indtil videre de i medfør af § 6 i dyreværnsloven af 1916 udfærdigede bestemmelser.

Forslagets § 16 indeholder i stk. 1 en til dyreværnslovens § 6 svarende blanketbestemmelse om fastsættelse af administrative forskrifter angående dyrs transport, slagtning, aflivning, mærkning og deres behandling i anden særlig retning.

Det har under lovforslagets udarbejdelse været overvejet, om der i dette burde optages bestemmelse om, at der, når slagtning finder sted ved metoder, som ikke medfører øjeblikkelig aflivning, skal finde bedøvning sted inden slagtningen. Et påbud herom ville navnlig få betydning for svine- slagtningerne, hvor elektrisk bedøvning allerede i en årrække har været anvendt på enkelte slagterier. Af praktiske grunde måtte en lovregel om bedøvning formentlig begrænses til slagtningerne på de offentlige slagtehus og på eksportslagterierne, således at der gaves justitsministeren en bemyndigelse til at give tilsvarende forskrifter for andre slagtninger (hjemmeslagtnings og slagtning i private slagtehus) i det omfang, hvori dette er praktisk muligt.

Under en i landbrugsministeriet stedfunden forhandling om spørgsmålet, hvori deltog repræsentanter for landbrugsrådet, det veterinære sundhedsråd, veterinærdirektoratet, den danske dyrlægeforening, landboforeningerne, husmandsforeningerne, andelssvineslagterierne og privatslagterierne, har veterinærmyndighederne anbefalet indførelse af bedøvning ved svineslagtningerne, medens repræsentanterne for landbruget og slagterierne har henstillet, at man ikke går til en lovregel herom uden en forudgående grundig kommissionsundersøgelse vedrørende de hidtidige erfaringer med elektrisk bedøvning såvel her i landet som i England, hvor bedøvning for nogle år siden skal være gennemført ved lov, og i Amerika. En sådan kommissionsundersøgelse skulle, når undersøgelserne fremmes mest muligt, kunne afsluttes i løbet af ca. et halvt år.

Justitsministeriet har herefter fundet det rettest af afvente resultatet af en undersøgelse ved en kommission, til hvis nedsættelse der allerede er taget skridt. Dersom undersøgelsen fører til, at bedøvning bør gennemføres, vil de nødvendige bestemmelser herom til sin tid kunne indføres ved ændringsforslag til det foreliggende lovfor-